

Jerzy Wielowiejski, Jerzy Kolendo

Maćkówka, pow. Przeworsk

Informator Archeologiczny : badania 1, 241-242

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

M A Ć K Ó W K A,
pow. Przeworsk

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadził dr Jerzy Wielowiejski przy współudziale dr Jerzego Kolendo, w okresie od 8 do 30.VIII, finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie.

Kontynuowano ratowniczo badania osady z okresu rzymskiego i wczesnego średniowiecza na stanowisku 2 w Maćkówce. Przebadało obszar o powierzchni 1,05 ara.

W obrębie wykopu XIII, wzdłuż skarpy plaśnicy zbadano pas ziemi dług. 25 m i szer. 2,5 m, który w części południowej poszerzono do 5 m. W północnej części wykopu eksplorowano warstwę cieżkiej ziemi w formie wgłębionej w żółty less soczewki dług. ok. 22 m. Jej górne wypełnienie do głęb. ok. 0,70-0,80 m stanowiła ziemia czarna z licznymi fragmentami ceramiki wczesnośredniowiecznej i siwej oraz naczyń zasobowych z późnego okresu rzymskiego. Niżej, do głęb. 2,50 m zalegała ziemia brunatna lub jasnobrunatna z przewagą ceramiki siwej, fragmentów trzech naczyń zasobowych i ceramiki lepionej ręcznie z okresu późnorzymskiego nad fragmentami ceramiki wczesnośredniowiecznej. Na styku warstw czarnej i brunatnej znaleziono zachowane w całości nożyce żelazne, a na głęb. 1,10 m denar Wespazjana z r. 72. Na całej badanej przestrzeni znaleziono dużą ilość kości zwierzęcych.

W południowej części wykopu w sąsiedztwie paleniska odkrytego w r. 1966 stwierdzono duże ilości fragmentów ceramiki z okresu wczesnośredniowiecznego, którą można datować na VI-VII w. Znaleziono także znaczną ilość kości zwierzęcych, grud rudy,

żuźła i polepy.

Dla zbadania wachodniej części jany widniejącej w skar-
pie piśnicy założono wykop XXIII. Jama głęb. 1,50 rozszerzała
się ku dołowi osiągając dług. 2,40 m na głęb. 1,10 m. Odkryto
tu szereg fragmentów ceramiki, pół przęślika i kości zwierzęce.

Z uwagi na możliwość uchwycenia korelacji pomiędzy końcem
okresu rzymskiego i początkiem wczesnego średniowiecza stano-
wisko 2 powinno być dalej badane.

M A J A C Z E W I C E ,
pow. Sieradz

Zakład Archeologii Polski
Środkowej IHKM PAN

Badania prowadziła doc.dr Janina Kamińska, finansował
IHKM PAN.

Stwierdzono drogą wykopaliskową istnienie warstwy kultu-
rowej, grubości ok. 40-50 cm, związanej z dość znaczną osadą,
usytuowaną na skarpie trzeciej terasy w pobliżu koryta Warty.
Badania miały charakter zwiadowczy. Poznany fragment osadni-
czy można datować na III - XIII wiek.

M I E C H Ő W

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Krakowie

Badania prowadzili mgr Adam Krause i mgr Alina Wałowy,
w okresie 21 - 29.VII., finansował WKZ w Krakowie.